

De schepping *z*iet met vurig
verlangen uit naar het ogenblik,
dal de heerlijkheid der

kinderen Gods
openbaar *z*al worden.

Rom 8, 22

Met grote dankbaarheid denken we terug aan

HENRICA MARIA HUTTENHUIS

echtgenote van

Franciscus Antonius Smellink

Zij werd te Losser geboren op 31 mei 1915 en is vrij plotseling in het ziekenhuis te Oldenzaal overleden op 10 januari 1976. De rector gaf haar nog de Zalving der Zieken. Haar lichaam wacht de blijde Verrijzenis af op het kerkhof te Oldenzaal. Zij was een lieve, opgewekte en goedgevoelde vrouw, die het heerlijk vond te wonen in in het ouderlijk huis op de Kleibult.

Omdat zij voor haar zelf niet veeleisend was, kon zij altijd klaar staan voor een ander. Niets was haar teveel.

In haar jonge jaren heeft zij altijd met liefde gezorgd voor haar ouders en voor haar broers, bij wie zij met haar man inwoonde. Ruim 30 jaar heeft zij alle zorg en lief en leed gedeeld met haar man. Zij waren bijzonder gelukkig met elkaar.

Van uit die liefde kon zij zich ook telkens opnieuw geven aan haar gezin, want zij was zwak van gezondheid. Van haar kan met recht gezegd worden, dat zij een abonnement op het ziekenhuis had.

Ook was zij een diep gelovige vrouw. Van uit haar geloof kon ze het opbrengen om haar ziek-zijn geduldig te dragen en om het mooie in Gods natuur te zien. Bloemen en vogels waren voor haar een duidelijk teken van de heerlijkheid van Gods schepping.

Zo bleef zij opgewekt en had zij alle interesse voor haar man, kinderen en kleinkinderen en voor de mooie natuur, hoewel haar gezondheid steeds meer achteruit ging. Nu is zij van ons heengegaan.

De gedachte, dat zij bij God met ons verbonden blijft, geeft ons het vertrouwen op God om verder te gaan en om berusting te vinden.

Voor de vele blijken van medeleven ondervonden tijdens de ziekte en het overlijden van mijn lieve vrouw en onze zorgzame moeder en oma, zeggen wij U hartelijk dank.

F. A. Smellink

Kinderen en Kleinkinderen

Oldenzaal, januari 1976.